

ligt end i Dag. Derfor vil jeg gerne citere de Udtalelser, han den Gang fremsatte. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier deraf fra Folketingstidenden for 1920—21, Sp. 2029: „Jeg vil betone, at Lovforslaget to sidste Linier ikke betyder et Forbud mod Kvindernes Adgang til Embeder, hvortil der kræves Præstevielse. Det betyder kun en Udsættelse af Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Vi vil, naar Tid og Lejlighed gives, gerne være med til at løse dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at de danske Kvinder kan være tjente med det.“ Længere nede siger det ærede Medlem: „Og det er min Overbevisning, at naar dette Spørgsmaal om Kvinders Adgang til saadanne Embeder, hvortil der kræves Præstevielse, kommer til den danske Rigsdag med Virkelighedens Magt, og dermed sigter jeg til, at det kommer paa den Maade, at der er Kvinder, der søger at komme ind i præstelig Virksomhed, som baade har den Uddannelse, der kræves dertil, og har Trang til at øve en saadan Virksomhed, og som paa normal Vis kan blive indstillet til en præstelig Virksomhed, fordi de har fundet Tillid hos en Menighed eller et Menighedsraad — naar det kommer paa den Maade, saa vil Vanskelighederne, som teoretisk set kan synes at være ret store, faa en saadan Form, at det vil lykkes den danske Rigsdag at naa frem til en Løsning til alles Tilfredshed, og særlig da til de Kvinders Tilfredshed, som under saadanne Vilkaar utvivlsomt vil faa Adgang til saadanne Embeder.“

Og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, den daværende Statsminister, udtalte sig i lignende Retning; der var ingen principiel Modstand imod, at Kvinder blev Præster, fra hans og hans Partis Side, men, sagde han, der har ikke kunnet paapeges et eneste Tilfælde, hvor et Menighedsraad har ytret Ønske om at faa en kvindelig Præst, eller hvor en ellers kvalificeret kvindelig Kandidat har ønsket et kirkeligt Embede. Det er efter min Mening en ganske forkert Vej at gaa, naar man ønsker, der skal foreligge et ganske konkret Tilfælde, for hvilket der skal lovgives. Der skal, efter hvad de ærede Medlemmer Hr. N. Johan Laursen og Hr. N. Neergaard fremsatte, foreligge en Sag, der skal rejses et Øre, for at man kan skride til en Lovgivning paa dette Omraade. Det forekommer mig, at vi nylig har haft Eksempel paa, at det ikke er Idealet, at der skal lovgives om enkelte konkrete Tilfælde. Men i alt Fald har man fra Venstres Side erklæret, at man ikke har prin-

ciielle Indvendinger imod, at Kvinder kan faa Adgang til præstelige Embeder.

Hvad nu angaar det Forslag, som vi i Dag har for, maa jeg have Lov til at udtale min Forundring over, at den nuværende Regering ikke har fulgt den Linie, som blev angivet af Folketingets Flertal, da Lovforslaget først fremsattes. Jeg maa udtale min Forbavelse over at se et saa beskedent Lovforslag som det, der her er fremsat, og jeg søger forgæves de Grunde, som har bevæget den højtærede Minister til at begrænse sig til dette Rudiment. Det foreslaas, at Kvinder skal have Adgang til Stillinger ved kvindelige Straffeanstalter, Fødselsstiftelser og andre Stiftelser eller Hjem særligt for Kvinder. Jeg vilde egentlig sige saaledes, at hvis man skulde undtage nogle Stillinger, saa skulde det vel snarest være saadanne, som her er nævnt, hvor der ikke findes nogen Menighed, som kan udtale Ønske for eller imod at faa en kvindelig Præst. Tilmed forlanges det endog fra Biskoppen her i København, at den Kvinde, der skulde ansættes ved Straffeanstalten, skulde have ganske særlige Kvalifikationer, for at hun overhovedet kunde være ansat der, eller, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde: Biskoppen vilde gerne se paa Damen. Det minder om en Udtalelse af en af Biskopperne, der taler om, hvordan Kvinderne maa have en bestemt ydre Optræden for at kunne blive Præster; de maa ikke gaa for smukt, for saa vækker de Fare, de maa heller ikke gaa grimt, for saa vækker de Kritik. Kort sagt, det er strenge Krav, der stilles til disse eventuelle kvindelige Præster.

Den højtærede Minister har modtaget en Henvendelse fra kvindelige Teologer om, at der maatte blive søgt Lovhjemmel for, at Kvinder kan modtage gejstlig Ordination. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen var meget vred paa disse kvindelige Teologer. Jeg maa dog formode, at det er hans egne Elever; man slipper vel ikke gennem den teologiske Eksamens Naaleøje uden at maatte sluge det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Visdom, saa han har altsaa i hvert Fald ikke haft Held til at præge disse Elever i den Aand, hvori han selv taler. Disse Kvinder har henvendt sig til den højtærede Minister om, at der maatte blive søgt Lovhjemmel for, at Kvinder kunde modtage gejstlig Ordination. Der foreligger altsaa her det Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har talt om: et ganske bestemt Ønske fra Kvinder om at kunne blive Præster.